

(สำเนา)

รับที่ ๖๔ / ๒๕๕๔ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามด่วนที่ ๐๖๔

วุฒิสภา

๑๓ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษเป็นการทั่วไปตามรัฐธรรมนูญและตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๖๑ ทวิ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถาปนายนกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๖๑ ทวิ ได้บัญญัติถึงกรณี
พระราชทานอภัยโทษเป็นการทั่วไปว่า ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรจะถวายคำแนะนำ
ต่อพระมหากษัตริย์ขอให้พระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องโทษก็ได้ โดยให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา
และโดยปกติประเพณีปฏิบัติคณะรัฐมนตรีที่ผ่านมาในอดีตจะตราพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ
เป็นการทั่วไปแก่ผู้ต้องโทษเนื่องในวโรกาสสำคัญทุกครั้ง ขอเรียนถามว่า

๑. เมื่อคณะรัฐมนตรีใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๒๖๑ ทวิ มีขั้นตอนปฏิบัติตามปกติอย่างไร จะต้องรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจาก
หน่วยงานใด และจะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานใดก่อนหรือไม่ อย่างไร

๒. เหตุใดพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีหลักการในการ
พระราชทานอภัยโทษสำหรับผู้ต้องโทษที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปีบริบูรณ์ในมาตรา ๖ (๒) (ง) แตกต่างไปจาก
พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษหลายฉบับก่อนหน้า คือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขจากเดิม
“...ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๕ ปีหรือน้อยกว่า ๑ ใน ๓
ของโทษตามกำหนดโทษ” เป็น “...ต้องเหลือโทษจำคุกไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ”

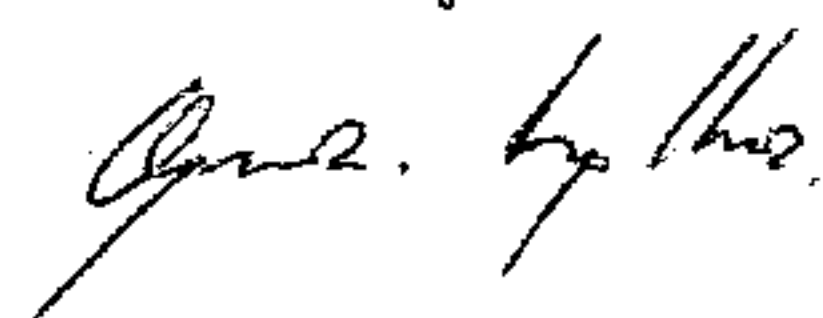
๓. คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันจะยึดหลักการใดในการถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์
ในการกำหนดเงื่อนไขในการพระราชทานอภัยโทษสำหรับผู้ต้องโทษที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปีบริบูรณ์
จะยึดหลักการใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือหลักการเดิมตาม
พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษหลายฉบับก่อนหน้า ด้วยเหตุผลใด

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) คำบุญ สิทธิสมาน
(นายคำบุญ สิทธิสมาน)
สมาชิกวุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายอัมฤทธิ์ เกตุแก้ว)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

บังคับบัญชากลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักการประชุม

